

under en saadan Beskatning naturligen hen-
 hører; kan siges at være ramt i sin Heelhed
 nogenlunde ligeligt, saaledes at man ikke vil-
 kaarligt slaar ned et enkelt Sted paa dette
 Omraade, og desuden, at Skatten giver en i
 Relation til Statens Indtægter og Udgifter
 passende Indtægt. Det Naturligste vilde jo
 være, naar Talen er om at paalægge en Skat
 paa Værdipapirer, ikke at tænke saameget paa
 det enkelte Slags Papir som paa Ihænde-
 haverne af alle Slags Papirer. Jeg mener,
 at de, man nærmest skulde troe at ville ramme,
 maatte være Saadanne, der, som man siger i
 daglig Tale, leve af deres Renter, hvis For-
 mue altsaa staaer saavel i danske som i frem-
 mede Værdipapirer. Men det er jo ikke det,
 man her har gjort; man har vilkaarligt slaet
 ned og sagt, at Eierne af en vis Art Papirer
 skulde beskattes, og Andre ikke. Det forekom-
 mer mig, idetmindste saalænge indtil jeg maatte
 blive bedre belært, at man derved begaaer no-
 get mindre Retfærdigt. En Mand, der eier
 i det Hele 10,000 Rb., kan jo af Omstændig-
 heberne være ført til, at hans Penge, i det
 Dieblit Loven emånerer, staae i gode uden-
 landske Papirer, og han kommer da til at bøde
 16—17 Rb., hvorimod Den, der eier 1 Mil-
 lion Rb. i danske Papirer, slet ikke kommer til
 at betale Noget. Nationalbanken vil efter dette
 Lovudkast ikke blive underkastet Stempelafgift;
 tværtimod vil den, naar man seer noget nær-
 mere til, måaskee endogsaa kunne have sine
 Behageligheder, og jeg tør næsten sige sin Mage-
 lighed ved; at en saadan Lov kommer ud.
 Den vil ikke have noget Tab derved, hvori-
 mod de forskjellige Sparekasser, Vikuben og
 Privatbanken, som fornustigviis, for at møde
 visse Eventualiteter, have sat endeel af deres
 Capital i gode udenlandske Papirer, strax komme
 til at bøde maaskee 1,000 eller 2,000 Rb.
 Dette forekommer mig ikke at være ganske ret-
 færdigt. Man har i det Hele her, hvad man
 ellers altid i Lovgivning søger at undgaae,
 hvor det ikke gjælder en Lempelse for Indivi-
 derne, givet Loven en tilbagevirkende Kraft.

Jeg troer derfor, at Loven ikke opfylder den
 første af mig nævnte Betingelse. Den anden
 Betingelse, som jeg skulde berøre, var, hvorvidt
 man kan sige, at Lovudkastet vil bevirke en i
 Forhold til Statens Indtægter og Udgifter
 passende Indtægt. Nu at kunne sige aldeles
 exact, hvor stor en Sum danske Rigsdalere
 der er slaaet fast i udenlandske Papirer, kan
 naturligviis Ingen; men man kan danne sig
 en Slags Forestilling derom; man kan sætte
 et Maximum saa stort, at Enhver vil sige:
 Ja, mere er det ikke. Jeg har søgt at skaffe
 mig de Oplysninger, jeg kunde, og efter dem
 vil der være — det er idetmindste en Mening,
 ubtalt af en Mand, der er meget inde i disse
 Forhold — af norske Obligationer en 4 til 5
 Millioner; af svenske 5 til 6; af russiske 1, af
 italienske 2, af amerikanske $\frac{1}{2}$, af østerrigiske 1,
 af hollandske, spanske og andre Papirer $\frac{1}{2}$, alt-
 saa i det Hele en 15 Millioner fremmede Pa-
 pirer paa Markedet her. Denne Sum anseer
 den Forretningsmand, jeg har henvendt mig til,
 for et Maximum; jeg vil istedetfor 15 sætte
 det Dobbelte, altsaa 30 Millioner, og lad os
 da see, hvor stor Indtægt der derefter vil til-
 flyde Statskassen. 30 Millioner er jo 300,000
 Obligationer à 100 Rb.; altsaa vilde der ind-
 komme 300,000 Mk. eller 50,000 Rb. Hvis
 nu denne Sum af 50,000 Rb. indkom hvert
 Aar, vilde det jo vistnok være en Indtægt, som
 man kunde give en Lov for at faae; thi den
 havde en Størrelse, der var af nogen Betyd-
 ning for Statskassen. Men dette er ikke Til-
 fældet; det er ikke hvert Aar, det er kun det
 første Aar, at Loven vil give en saadan Ind-
 tægt. Naar alle de fremmede Obligationer,
 der ere i Landet, eengang for alle ere stemplede,
 saa bliver Talen om et nyt Maximum, nemlig
 om, hvor stor en Sum man kan antage, at der
 aarlig anvendes til Indkjøb af fremmede
 Obligationer og til Ombytning af fremmede
 Obligationer, der gaae ud, med andre frem-
 mede Obligationer, der komme ind i Landet.
 I saa Henseende kan man vel antage, at 1
 Million vil være Maximum, det vil altsaa sige